

Milli Kültür Araştırmaları Dergisi (MİKAD) / Cilt 8 - Sayı 1

Sorumlu Yazar: Bülent ALAN, MEB, bulentalan_2003@hotmail.com

ORCID ID: 0009-0002-2786-4119

İkinci Yazar: Öğr. Gör. İsmail Çağrı KILINÇ, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Teknik Bilimler MYO, İnşaat Teknolojisi.

ORCID ID: 0000-0002-0450-448X

Atf: Alan, B., ve Kılınç, İ., Ç. (2024). Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi, Milli Kültür Araştırmaları Dergisi, 8 (1), s. 1-21.

Gönderim ve Kabul Tarihi: 14 Haziran 2023 / 26 Mayıs 2024

Araştırma Makalesi

ISSN: 2587-1331

DOI: 10.55774/mikad.1314692

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/mikad>

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN YENİLİKÇİ PEDAGOJİ UYGULAMALARINI KULLANIM DURUMLARININ FARKLI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Öz

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının farklı değişkenlere göre incelemektir. Sınıf öğretmenlerinin bu amaç doğrultusunda yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumları bilimsel verilere göre düzenlenip geliştirilen nicel ölçme aracı ile belirlenmiştir. Bu araştırmanın örneklemini, 2022–2023 eğitim öğretim yılında Niğde ilindeki ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenleri arasından amaçlı örnekleme yöntemleri içinde yer alan kolay ulaşılabilir örnekleme tekniği kullanılarak seçkisiz olarak belirlenmiş 310 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarının ölçülmesi için 46 maddeden oluşan “Öğretmenler İçin Yenilikçi Pedagoji Uygulamaları” ölçeği kullanılmıştır. Öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının cinsiyet, yaş, mezun olunan fakülte, çalışılan kadro, görev yapılan yer, pedagojik alanda yetiştirmeye yönelik kurslara katılma durumu değişkenlerine göre değişmediği, kıdem yılı, eğitim düzeyi, okulun bulunduğu çevrenin sosyo-ekonomik durumu, teknolojik araçları kullanma düzeyi göre ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yenilikçi Pedagoji, Sınıf Eğitimi, Sınıf Öğretmenleri.

INVESTIGATION OF CLASSROOM TEACHERS' USE OF INNOVATIVE PEDAGOGY PRACTICES ACCORDING TO DIFFERENT VARIABLES

Abstract

The aim of this research is to examine the usage of innovative pedagogical practices by classroom teachers according to various variables. The usage of innovative pedagogical practices by classroom teachers for this purpose has been determined using a quantitatively developed measurement tool based on scientific data. The sample of this research consists of 310 classroom teachers who were selected non-randomly using the convenience sampling technique among the primary school teachers working in Niğde province during the 2022-2023 academic year. The "Innovative Pedagogical Practices for Teachers" scale, consisting of 46 items, was used to measure teachers' usage of innovative pedagogical practice. It has been determined that the usage of innovative pedagogical practices by teachers does not vary according to variables such as gender, age, faculty of graduation, employment status, place of duty, and participation in pedagogical training courses aimed at professional development. However, there is a statistically significant difference based on variables such as seniority, educational level, socio-economic status of the school's environment, and level of proficiency in using technological tools.

Keywords: Innovative Pedagogy, Classroom Education, Classroom Teachers.

GİRİŞ

Sanayileşme süreci, modern ulus devletlerin ortaya çıkmasıyla birlikte hız kazanmıştır. Uluslararası ticaretin artması ve yatırımların serbestleşmesi, küresel bir bilgi ekonomisinin doğmasına yol açmış ve ekonomik düzenin niteliğini değiştirmiştir (Brown & Lauder, 2006). Bu dönüşüm, nitelik gerektiren bir düzene doğru ilerlemek için ekonomik faktörleri destekleyecek yenilikçi bir eğitim anlayışının ortaya çıkmasını gerektirmiştir.

Birçok ekonomik büyüme teorisi, eğitimin insan sermayesinin birikiminde önemli bir faktör olduğunu vurgulamaktadır, bu eğitim ya örgün eğitim ya da iş deneyimi yoluyla elde edilebilir. Eğitimin ekonomik sonuçlar üzerindeki etkisi açık bir şekilde görülmektedir. Mikroekonomi alanında yer alan ve bilginin ekonomi ve ekonomik kararlar üzerindeki etkisini araştıran yatırımlar, yıllık büyümeyi yaklaşık %0,50 oranında artırmaktadır (Dowrick, 2002). Bu bağlamda, eğitimin ekonomik sonuçları iki şekilde etkilediği söylenebilir. İlk olarak, eğitim, ekonomik sistemdeki çalışanların beceri ve yeteneklerini geliştirerek insan sermayesini artırır. Bu sayede daha eğitilmiş bireyler, daha yüksek istihdam olanaklarına sahip olur ve daha düşük eğitim düzeyine sahip bireylere kıyasla daha yüksek üretkenlik göstererek daha yüksek ücret alabilirler. İkinci olarak, son 20 yılda eğitim, ekonomide üretken büyümenin itici güçlerini oluşturan "yeni" ve "içsel" büyüme kuramlarında yer alan fikirlerin yaratılması ve uygulanması üzerinde odaklanmıştır. Bu kuramlar, yeni fikirlerin diğer üretim faktörlerinden farklı olduğunu ve sosyal alanda yayıldığında farklı kullanıcılar tarafından benimseneceğini ve farklı uygulamalara ilham vereceğini öne sürmektedir. Bu nedenle, ekonomi sektöründe inovasyon kavramı, 1970'lerden itibaren alt sınırları genişletmek için stratejik olarak kullanılmaya başlanmıştır. İnovatif girişimler, bir fikirle başlayıp belirli bir süre (örneğin 10 yıl gibi) sonra hayata geçirilebilir ve hayata geçirildiğinde ekonomik karlar sağlayabilir. Ancak ekonomide yenilikçi girişimleri ve düşünceleri gerçekten değerli kılan faktör, yeni fikirlerin üretimde kaliteyi, hızı, standardı ve regülasyonu iyileştirecek şekilde farklı uygulamalara ilham vermesidir (Whitehead, 2008).

Belirli durum ve koşullar altında yenilikler daha sık ortaya çıkabilir. Yenilikler, farklı alanlardan gelen sezgilerin ve uyarlamaların birleştiği ortamlarda kademeli olarak gelişebilir. Bu nedenle, yeniliklerin ortaya çıkması için çeşitli ve işbirlikçi deneyimlere izin veren açık ortamlar gerekir. Bu durum, ekonominin yanı sıra eğitimde de geçerlidir (Goatley & Johnston, 2013). OECD (2010), inovasyon yapmaya teşvik etmek için bireyleri eğitim ve öğretim sistemleri aracılığıyla üst düzey becerileri yaygınlaştıran ve öğrenme esnekliği sağlayan

politikaların önemini vurgulamıştır. Bu bağlamda, öğrenme etkinlikleri ve öğrenme ortamları, inovasyonu teşvik etmek için büyük önem taşımaktadır (Storen, 2016) ve bu nedenle bilgi ve iletişim teknolojileri öğrenme ortamlarında daha sık kullanılmaktadır.

Yenilik, 21. yüzyılda bireylerin toplumsal yaşamında mutluluğun ve başarının ön koşulu olarak kabul edilmektedir. Değişen yaşam koşulları ve teknolojik gelişmelerle birlikte insanlar, dünyanın birçok ülkesinde yeniliklerle uğraşarak ayak uydurabilmektedir (Lindfors & Hilmola, 2016). Bununla birlikte, 21. yüzyıl eğitim anlayışı, ilerlemelere cevap verebilecek bir yapıdan uzak olduğu eleştirilerine maruz kalmaktadır. Çünkü eğitim, bireylerin ve toplumların refahını ve ekonomik düzeyini sağlama konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Dolayısıyla, günümüz eğitim anlayışı, değişime ve yeniliklere ayak uydurabilme yeteneğiyle donatılmalıdır (Dewey, 2017; Sönmez, 2015).

Yenilikçi pedagoji, bilgi toplumu vatandaşları yetiştirmeyi hedefleyen bir bilim ve uygulama olarak bilgiyi yönetebilen, analiz edebilen ve değişimi göze alabilen bireylerin yetiştirilmesini amaçlar. Bu nedenle, dünya genelinde okul yönetimleri, etkili eğitim yöntemlerini kullanarak eğitim ve öğretim sistemlerini güçlendirmeye çalışmaktadır. Yenilikçi bir eğitimci, bilimsel çalışmalar yapar ve yenilikçi öğrenme-öğretme süreçlerine katkıda bulunur. Yenilikçi pedagojinin temel amacı, bireyin bedensel kapasitesi, kişiliği ve zekâsının işleyiş kapasitesinin eğitsel, psikolojik ve kurumsal faktörlerini ve durumlarını belirlemektir. Yenilikçi pedagoji, bir bilim ve uygulama olarak ele alındığında yaratıcı, değişime açık, bilgiyi analiz eden ve yöneten, bilgiyle çalışan bilgi toplumu vatandaşları yetiştirmeyi hedefler. Bu nedenle, dünya çapında okullar ve öğretmenler tarafından öğretim uygulamalarını ve eğitim sistemlerini daha verimli hale getirmek amacıyla eğitim reformları gerçekleştirilmektedir. Yenilikçi pedagoji kesin bir tanıma sahip olmasa da öğrenme ve öğretme süreci ve yaklaşımlarında sınıftaki teknolojilerin farklı kullanımlarına odaklanır. Bu şekilde, öğrenme ve öğretme ortamında farklı uygulamaların geliştirilmesi teşvik edilir (Edwards & Bone, 2012). Yenilikçi pedagoji, mevcut teknolojiler aracılığıyla öğrencilere bu becerileri sınıfta kazandırmayı amaçlar ve bu açıdan geleneksel teknoloji destekli öğretimden ayrılır (Süer & Oral, 2021).

Yenilikçi pedagoji bağlamında, yenilikçi ve özgün düşünmeyi gerektiren boyutun önemi vurgulanmaktadır. Eğitim ortamında yenilik, kasıtlı olarak gerçekleştirilen ve belirli hedeflere ulaşmak için eğitim uygulamalarını iyileştirmeye yönelik olan, sistemin amaçlarına ulaşmada önemli bir etken olarak kabul edilir. Yenilik, bilinçli bir şekilde hizmet kalitesini artırmaya ve kendini geliştirmeye yönelik değişimlerle kendini gösterir (Hall, 1991).

İnovasyon her zaman yeni bir şey keşfetme veya yaratma gerektirmez (Rogers, 1995). Yenilikçi öğretme ve öğrenme süreci, yenilikçi pedagoji ile mümkün hale gelir. Bu süreçte, eğitsel oyunlar, modeller ve etkinlikler geliştirilir ve eğitim sürecinde uygulanır. Öğretimde hızlandırıcı ve kolaylaştırıcı stratejiler ve yaklaşımlar kullanılarak bir konunun veya kavramın öğretimi vurgulanır. Yenilikçi bir öğretme ve öğrenme süreci aynı zamanda yaratıcı bir süreç oluşturur (Stukalenko ve ark., 2016)

Yenilikçi pedagoji, öğrenenlerin ve öğretmenlerin niteliklerini göz önünde bulunduran bir eğitim yaklaşımıdır. Bu yaklaşım, çağın gereksinimlerine uyum sağlayabilen ve yapılandırmacı eğitim ilkelerini benimseyen bir yaklaşımdır. Yenilikçi pedagoji, öğrenci merkezli ve öz-yönetimli eğitim-öğretim yaklaşımlarının enternasyonal bir eğilim olduğu görüşüyle önemli bir yer tutmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını farklı değişkenlere göre incelemektir. Araştırmanın genel amacı, yenilikçi pedagoji uygulamalarının sınıf öğretmenleri tarafından kullanım durumlarını anlamaktır. Bu amaçla aşağıdaki sorulara cevap aranmaktadır:

- Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumları ne düzeydedir?
- Yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım düzeyleri, sınıf öğretmenlerinin cinsiyet, yaş, mesleki kıdem, mezun olunan fakülte, eğitim düzeyi, okulun bulunduğu çevrenin sosyoekonomik durumu, kadro türü, görev yapılan yer, pedagojik alanda yetiştirmeye yönelik kurslara katılma durumu ve teknolojik araçları kullanma düzeyleri faktörlerine göre farklılaşmakta mıdır?

Bu araştırma, yerli literatürde yenilikçi pedagoji konusunda sınırlı sayıda çalışma olduğu için literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir. Ayrıca, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını belirleyen değişkenlerin incelenmesi, eğitimde yenilikçi bir reformun ülke genelinde uygulanmasında önemlidir. Araştırmanın sınırlılıkları ise Niğde ili sınırları içindeki ilkokullarda görev yapan öğretmenlerle sınırlı olması ve "Öğretmenler İçin Yenilikçi Pedagoji Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu"ndaki sorularla sınırlı olmasıdır.

1. Yöntem

Araştırmada, betimsel tarama modeli adı verilen bir nicel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Betimsel tarama modelleri, geçmişte veya mevcutta var olan bir durumu olduğu gibi betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımları olarak bilinir. Araştırmaya konu olan olay, birey veya nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılırken herhangi bir şekilde değiştirme veya etkileme çabası gösterilmez (Karasar, 2018). Bu çalışma da nicel araştırma özelliklerini taşıyan bir çalışma olup, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagojik uygulamalarını kullanma durumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu nedenle, mevcut durumu tanımlama, betimleme ve açıklama hedeflenmiştir.

1.1. Çalışma Grubu

Çalışma grubunu, Niğde ilindeki ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Örneklem yöntemi içinde yer alan amaçlı örnekleme tekniği kullanılarak 2022-2023 öğretim yılında ulaşılması kolay olan 310 sınıf öğretmeni belirlenmiştir. Çalışmanın gerçekleştirildiği "Çalışma grubunun demografik özellikleri" ile ilgili veriler Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Çalışma grubunun demografik özellikleri

Özellikler	Katılımcılar	n	%
Cinsiyet	Kadın	165	53.2
	Erkek	145	46.8
Yaş	20-25	10	3.2
	26-30	26	8.4
	31-35	54	17.4
	36 ve Yukarısı	220	71.0
Kıdem Yılı	1-5	16	5.2
	6-10	55	17.7
	11 ve Yukarısı	239	77.1
Mezun Olunan Fakülte	Eğitim Fakültesi	242	78.1
	Mühendislik Fakültesi	15	4.8
	Fen Edebiyat Fakültesi	30	9.7
	Diğer	23	7.4
Eğitim Düzeyi	Ön Lisans	5	1.6
	Lisans	243	78.4

	Yüksek Lisans	62	20.0
Okulun Bulunduğu Çevrenin Sosyo/ Ekonomik Durumu	Düşük	68	21.9
	Orta	201	64.8
	Yüksek	41	13.2
Çalışılan Statü(Kadro)	Kadrolu	291	93.9
	Ücretli	15	4.8
	Sözleşmeli	4	1.3
Görev Yapılan Yer	Merkez	147	47.4
	İlçe	103	33.2
	Kasaba	29	9.4
	Köy	31	10.0
Pedagojik Alanda Yetiştirmeye Yönelik Kurslara Katılma Durumu	Hizmet İçi	231	74.5
	Halk Eğitim	8	2.6
	Özel Kurslar	63	20.3
	Diğerleri	8	2.6
Teknolojik Araçları Kullanma Düzeyi	Kötü	4	1.3
	Orta	84	27.1
	İyi	190	61.3
	Çok İyi	32	10.3

Tablo 1’de görüldüğü gibi çalışmaya katılan sınıf öğretmenlerinin %53,2’sini Erkek. %46,8’ini kadın öğretmenlerden oluşmaktadır. Çalışmada yaş olarak 36 ve yukarısının, kıdem yılı olarak 11 ve yukarısının, mezun olunan fakülte olarak eğitim fakültesi mezunlarının, teknolojik araçları iyi düzeyde kullananların, kadrolu olarak çalışanların ve hizmet içi kurslara katılanların çoğunlukta olduğu görülmüştür.

1.2. Veri Toplama Araçları

Yapılan çalışmada verileri “Kişisel Bilgi Formu” ve “Öğretmenler için Yenilikçi Pedagoji Ölçeği” ile toplanmıştır. Kişisel Bilgi Formu demografik özelliklerinin yer aldığı ve araştırmacı tarafından oluşturulan 10 sorudan oluşan bir ankettir. Araştırmada öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarının ölçülmesi için Süer ve Oral (2021) tarafından geliştirilmiş 46 maddeden oluşan “Öğretmenler İçin Yenilikçi Pedagoji Uygulamaları” Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek geliştirme sürecinde ölçek güvenilirliği önemli bir konu, ancak ölçeklerin güvenilirliğini tayin etmek için farklı metotlar kullanılabilir. (Pallant, 2016). Bu yöntemlerden en çok tercih edileni Cronbach's Alpha iç tutarlılık katsayısıdır (Devellis, 2014). Öğretmenler İçin Yenilikçi Pedagoji Ölçeğinin güvenilirlik analizinde Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı hesaplanmış ve sonuçlar Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Öğretmenler için yenilikçi pedagoji ölçeğinin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı

Cronbach’s Alpha Güvenirlik Katsayısı	.97
Madde Sayısı	46

Tek boyut 46 maddeden oluşan “Öğretmenler için Yenilikçi Pedagoji Ölçeği”nin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısının.97 olarak hesaplandığı ve ölçeğin yüksek seviyede iç tutarlığa ve dolayısıyla güvenilirliğe sahip olduğu Tablo 2’ye bakıldığında söylenebilir.

Verilerin Analizi

Nitel araştırmalarda güvenirlik ve geçerlilik kavramlarının yerine güvenirlik, tutarlık, inandırıcılık ve aktarıla bilirlik kavramları çok fazla kullanılmaktadır (Guba ve Lincoln, 1982). Bu alışma için okul ortamında yeterli zaman ayrılmış ve katılımcılarla görüşmeler yapılmıştır. Araştırma sürecinde elde edilen nicel ham verileri yorumlanabilir düzeye getirmek için betimsel istatistiksel tekniklerden aritmetik ortalama ve standart sapma değerlerinden yararlanılmıştır. Öğretmenler için Yenilikçi Pedagoji leği ile elde edilen puan ortalamalarının yorumlanmasında Tablo 3'te belirtilen değer aralıkları ve sınırı dikkate alınmıştır.

Tablo 3. Veri toplama aracında kullanılan değer aralıkları ve sınırı

5	Her zaman	4.21-5.00
4	Sık sık	3.41-4.20
3	Bazen	2.61-3.40
2	Nadiren	1.81-2.60
1	Hiçbir zaman	1.00-1.80

2. Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde çalışmanın sonucunda ulaşılan verilerin analizine ve değerlendirmelerine yer verilmiştir.

2.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Sınıf ğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarına ait tanımlayıcı istatistikler Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Sınıf ğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarına Ait Tanımlayıcı İstatistikler

Öğretmenler İçin Yenilikçi Pedagoji Uygulamaları leği Maddeleri	n	\bar{x}	s
1- Etkili bir öğrenme-öğretme süreci tasarlayabilmek için eğitim teknolojilerinden aktif olarak faydalanırım.	310	4.11	.677
2- ğrenme-ğretme sürecinde etkinlikler düzenlerken yeni fikirler üretirim.	310	3.95	.695
3- ğrenme-ğretme etkinliklerini mevcut teknolojik olanaklara yer verecek şekilde planlarım.	310	4.05	.659
4- ğrenme-ğretme sürecinde yeni ğretim teknikleri uygulamaya çalışırım.	310	4.11	.679
5- ğrenme-ğretme etkinliklerini zenginleştirmek amacıyla teknolojiden yararlanırım.	310	4.23	.667
6- Eğitim ile ilgili yenilikleri takip ederim.	310	4.24	.699
7- Mevcut ğretim materyallerini teknolojinin yardımıyla gereksinimlere cevap verecek şekilde geliştiririm.	310	3.95	.779

8- Özgün öğrenme ortamları hazırlarım.	310	3.96	.727
9- Öğrenme-öğretme sürecini desteklemek amacıyla teknolojik yenilikleri kullanırım.	310	4.09	.698
10- Meslektaşlarımın kuşku ile yaklaştığı yenilikleri sınıfımda uygulayırım.	310	3.59	.869
11- Mesleki alan bilgimi geliştirmek için teknolojiden yararlanırım.	310	4.16	.718
12- Öğrenme-öğretme sürecini etkili kılabilecek özgün davranışlar sergilerim.	310	3.98	.761
13- Teknolojik yeniliklerin okulumdaki öğretim sürecinde kullanılmasına öncülük ederim.	310	3.62	.922
14- Öğrenme-öğretme sürecinde yenilikçi eğitim uygulamalarına başvururum.	310	3.94	.685
15- Sınıfta kullanıldığında derse katkı sağlayacak teknolojilerden etkili bir şekilde yararlanabilmek için çaba sarf ederim.	310	4.17	.628
16- Sınıfımda karşılaştığım sorunları yeni yöntemlerle çözmeye çalışırım.	310	4.04	.705
17- Öğrenciyi derste aktif kılmak için teknolojik yeniliklerden yararlanırım.	310	4.14	.661
18- Meslektaşlarıma olumlu yönde katkı sağlayacak yenilikler geliştiririm.	310	3.64	.938
19- Teknolojinin öğrenme-öğretme süreçlerine etkili bir şekilde entegrasyonu konusunda yeni fikirler üretirim.	310	3.66	.807
20- Değişimlere kolaylıkla uyum sağlarım.	310	4.10	.689
21- Uygun teknolojileri seçerek dersin içeriğini zenginleştiririm.	310	4.05	.686
22- Öğretimin niteliğini geliştirici yeni fikirler tasarlarım.	310	3.74	.812
23- Öğrenme-öğretme sürecinde yaşanan ortak problemleri çözmek için farklı yollar uygulamaya çalışırım.	310	3.92	.741
24-Okulda herkesin ilgisini çekebilecek etkinlikler düşünürüm.	310	3.71	.873
25-Geleneksel yöntemlerden farklı yöntemler kullanmak için öğretim becerilerimi geliştiririm.	310	4.00	.697
26-Öğrenme-öğretme ile ilgili sorunları çözmek için uzun uzun düşünürüm.	310	3.97	.832
27- Öğrenme-öğretme ile ilgili sorunları. çözerken sezgilerimden yararlanırım.	310	3.98	.776
28- Dersin içeriği ile ilgili .yeni bilgileri var olan içerikle sentezlemeye çalışırım.	310	4.08	.666
29- Yeni öğretim etkinliklerini .uygulamaya istek duyarım.	310	4.20	.742
30- İhtiyaç. duyduğum bilgiye ulaşmak için özgün stratejiler kullanırım.	310	3.99	.784
31- Öğrenme-öğretme süreciyle ilgili sorunları çözmek için yeni yöntemler üzerine düşünürüm.	310	4.05	.713
32-İhtiyaç duyduğumda alanımdaki temel bilgi	310	4.24	.683

kaynaklarına ulaşırım.

33- Öğrenme-öğretme sürecini etkili hale getirebilmek için neler yapabileceğim. üzerine düşünürüm.	310	4.15	.693
34- Yeni bilgilere ulaşmak için. güvenilir kaynaklardan araştırmalar yaparım.	310	4.18	.709
35- Öğrenme-öğretme .süreçlerine. ilişkin kendime özgü stratejiler tasarlarım.	310	3.83	.822
36- Ulaştığım bilgileri. dersimin içeriğine uygun olacak şekilde uyarlarım.	310	4.07	.642
37- Öğrenmeyi .kalıcı hale getirmek. için mevcut imkânları kullanarak. yeni teknikler tasarlarım.	310	3.92	.724
38- Öğrenme-öğretme sürecinde kendi geliştirdiğim yöntemleri kullanırım.	310	3.86	.801
39- Öğretim etkinliklerini yeni bilgilere yer verecek şekilde planlarım.	310	4.08	.673
40- Öğrenme-öğretme .sürecinde geleneksel öğretim yöntemlerinin dışına çıkarım..	310	3.91	.764
41- Öğretim etkinliklerinin .geliştirmek amacıyla diğer öğretmenler ile bilgi alışverişinde bulunurum.	310	4.15	.753
42- Meslektaşlarımla .kullandıkları özgün yöntem ve teknikleri sınıf ortamında denerim.	310	4.04	.764
43- Alanımla ilgili yeni bilgileri takip ederim.	310	4.22	.661
44- Farklı alanlarda edindiğim. yeni bilgileri öğrenme-öğretme süreçlerinde kullanırım.	310	4.07	.669
45- Öğrenme-öğretme sürecinde yeni materyaller tasarlarım.	310	3.80	.669
46- Ulaştığım yeni bilgilerden işlevsel olduğunu düşündüklerimi öğrenme-öğretme sürecinde kullanırım.	310	4.14	.641
Ortalama		4.00	

Tablo 4'te görüldüğü gibi sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarını bazı değişkenlere göre belirlemeyi amaçlayan bu çalışmada 46 maddenin 26 âdetine dört ve üzeri, geriye kalan 20 maddeye de üç ile dört arası puan verilmiştir. Bu özelliklerden en yüksek puan verilen özellikler 6. ve 32. maddeler iken, en düşük puanlama yapılan özellikler 10. ve 13. maddelerdir. Bu sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının, genel olarak ortalamanın üstünde, olumlu ve iyi seviyede olduğu söylenebilir.

2.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının sınıf öğretmenlerinde cinsiyet faktörüne göre anlamlı bir farklı olma durumu gösterip göstermediğine ilişkin yapılan bağımsız örneklem için t-testi analiz sonuçları Tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Cinsiyet Faktörüne Göre Karşılaştırılması

Cinsiyet	n	\bar{x}	s	sd	t	p	Farklılaşma
----------	---	-----------	---	----	---	---	-------------

Kadın	165	3.98	.486	308	-.766	.792	Fark Yok
Erkek	145	4.02	.494	301.60	-.765		

Tablo 5 incelendiğinde, erkek öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının puan ortalamasının (\bar{X} =4.02), kadın öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının puan ortalamasının ise (\bar{X} =3.98) olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının, cinsiyete göre yapılan t-testi sonuçları incelendiğinde toplamda anlamlı bir farklılık ($p>.05$) çıkmamıştır.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının yaşa göre varyansların eşit olarak dağılmış (levene) ve anova testlerine ilişkin sonuçlar tablo 6 ve Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 6. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Yaşa Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
5.417	3	306	.001

Tablo 7. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Yaş değişkenine göre karşılaştırılması

Yaş	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	.571	3	.190	.792	.499	Fark Yok
Grup İçi	73.546	306	.240			
Toplam	74.117	309				

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının yaşa göre anova testi sonuçları Tablo 7’de görülmektedir. Yaşa göre yapılan Anova testi sonucuna göre anlamlı fark ortaya çıkmamıştır. ($p>.05$)

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının kıdem yılına göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 8 ve Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 8: Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Kıdem Yılına Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
5.653	2	307	.004

Tablo 9: Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Kıdem Yılı Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Kıdem Yılı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	2.127	2	1.064	4.536	.011	1-5→6-10
Grup İçi	71.990	307	.234			1-5→11-

Toplam 74.117 309

Tablo 9 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının kıdem yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir [$p < 0.05$]. Başka bir ifadeyle, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının kıdem yılına göre anlamlı bir biçimde değişmektedir. Kıdem yılları arasındaki farkların hangi gruplar arasında yer aldığını belirlemek için yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre elde edilen fark; kıdem yılı boyutunda 6-10 yıl olanlar ile 1-5 yıl olanlar arasında 6-10 yıl olanlar lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Kıdem yılı boyutunda 11- yıl olanlar ile 1-5 yıl olanlar arasında 11- yıl olanlar lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Kıdem yılı boyutunda 11- yıl olanlar ile 6-10 yıl olanlar arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının mezun olunan fakülteye varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 10 ve Tablo 11’de verilmiştir.

Tablo 10. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Mezun Olunan Fakülteye Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
1.435	3	306	.232

Tablo 11. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Mezun Olunan Fakülte değişkenine göre karşılaştırılması

Mezun Olunan Fakülte	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	1.137	3	.379	1.589	.192	
Grup İçi	72.981	306	.238			Fark Yok
Toplam	74.117	309				

Tablo 11 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının mezun olunan fakülte değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p > 0.05$).

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının eğitim düzeyine göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 12 ve Tablo 13’de verilmiştir.

Tablo 12. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Eğitim Düzeyine Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
1.728	2	307	.179

Tablo 13. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Eğitim Düzeyi	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	2.869	2	1.064	6.182	.002	Ön Lisans-Lisans

Grup İçi	71.248	307	.234	Ön Lisans-Yüksek
Toplam	74.117	309		Lisans

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının eğitim düzeyine göre anova-testi sonuçları Tablo 13’de görülmektedir. Eğitim düzeyine göre yapılan Anova testi sonucuna göre toplamda ve alt faktörlerde anlamlı farklar ortaya çıkmıştır ($p<.05$). Başka bir ifadeyle, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının eğitim düzeyine göre anlamlı bir şekilde değişmektedir. Eğitim düzeyleri arasındaki farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre elde edilen farklılık; eğitim düzeyi **lisans** olanların puan ortalamaları (\bar{X} =3.98) ile eğitim düzeyi **ön lisans** olanların puan ortalamaları (\bar{X} =3.43) arasında, eğitim düzeyi **lisans** lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Eğitim düzeyi **yüksek lisans** olanların puan ortalamaları (\bar{X} =4.14) ile eğitim düzeyi **ön lisans** olanların puan ortalamaları (\bar{X} =3.43) arasında, eğitim düzeyi **yüksek lisans** lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Eğitim düzeyi **lisans** olanlar ile eğitim düzeyi **yüksek lisans** olanlar arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumuna göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 14 ve Tablo 15’de verilmiştir.

Tablo 14. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Okulun Bulunduğu Yerin Sosyo-Ekonomik Durumuna Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
.172	2	307	.842

Tablo 15. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Okulun Bulunduğu Çevrenin Sosyo-Ekonomik Durumu değişkenine göre karşılaştırılması

Okulun Bulunduğu Yerin Sosyo/Ekonomik Durumu	Kareler Top.	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	2.740	2	1.370	5.892	.003	Düşük-Orta
Grup İçi	71.377	307	.232			Düşük-Yüksek
Toplam	74.117	309				

Tablo 15 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir ($p<.05$). Başka bir ifadeyle, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumuna göre anlamlı bir biçimde değişmektedir. Okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumu düzeyleri arasındaki farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre elde edilen farklılık; okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumu boyutunda **orta** olanlar ile **düşük** olanlar arasında **orta** olanlar lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Okulun bulunduğu yerin

sosyo-ekonomik durumu boyutunda **yüksek** olanlar ile **düşük** olanlar arasında **yüksek** olanlar lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumu boyutunda **orta** olanlar ile **yüksek** olanlar arasında anlamlı bir ayrım çıkmamıştır.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının çalışılan kadroya göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 16 ve Tablo 17’de verilmiştir.

Tablo 16. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Çalışılan Kadroya Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
1.351	2	307	.262

Tablo 17. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Çalışılan Kadro Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Eğitim Düzeyi	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	.891	2	.446	1.868	.156	
Grup İçi	73.226	307	.239			Fark Yok
Toplam	74.117	309				

Tablo 17 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının çalışılan kadro değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0.05$).

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının görev yapılan yere göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 18 ve Tablo 19’da verilmiştir.

Tablo 18. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Görev Yapılan Yere Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
1.409	3	306	.240

Tablo 19: Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Görev Yapılan Yer değişkenine göre karşılaştırılması

Görev Yapılan Yer	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	1.103	3	.368	1.541	.204	
Grup İçi	73.014	306	.239			Fark Yok
Toplam	74.117	309				

Tablo 19 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının görev yapılan yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir. ($p>0.05$)

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının pedagojik alanda yetiştirmeye yönelik kurslara katılma durumuna göre varyansların eşit

olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 20 ve Tablo 21’de verilmiştir.

Tablo 20. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Pedagojik Alanda Yetiştirmeye Yönelik Kurslara Katılma Durumuna Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
1.409	3	306	.240

Tablo 21. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Pedagojik Alanda Yetiştirmeye Yönelik Kurslara Katılma Durumuna Göre Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Pedagojik Alanda Yetiştirmeye Yönelik Kurslara Katılma Durumu	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	.070	3	.023	.096	.962	
Grup İçi	74.048	306	.242			Fark Yok
Toplam	74.117	309				

Tablo 21 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının görev yapılan yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0.05$).

Sınıf Öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının teknolojik araçları kullanma düzeyine göre varyansların eşit olarak dağılmış (Levene) ve Anova testlerine ilişkin sonuçlar Tablo 22 ve Tablo 23’de verilmiştir.

Tablo 22. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Teknolojik Araçları Kullanma Düzeyine Göre Levene Testi Sonuçları

Levene	Sd1	Sd2	P
2.841	3	306	.038

Tablo 23. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Teknolojik Araçları Kullanma Düzeylerine Göre Anova Testi Sonuçları

Teknolojik Araçları Kullanma Düzeyi	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ort.	F	p	Farklılaşma
Gruplar Arası	16.597	3	5.532	29.431	.000	İyi-Kötü
Grup İçi	57.521	306	.188			Çok İyi-Kötü İyi-Orta
Toplam	74.117	309				Çok İyi-Orta Çok İyi-İyi

Tablo 23 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarının teknolojik araçları kullanma düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı

bir farklılık gösterdiği görülmektedir [$p < 0.05$]. Başka bir ifadeyle. Sınıf Öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarının Teknolojik Araçları Kullanma Düzeyine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmektedir. Teknolojik Araçları Kullanma düzeyleri arasındaki farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre elde edilen farklılık; teknolojik araçları **iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.08$) ile teknolojik araçları **kötü** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 3.13$) arasında, teknolojik araçları **iyi** kullananların lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Teknolojik araçları **çok iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.42$) ile teknolojik araçları **kötü** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 3.13$) arasında, teknolojik araçları **çok iyi** kullananların lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Teknolojik araçları **iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.08$) ile teknolojik araçları **orta** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 3.72$) arasında, teknolojik araçları **iyi** kullananların lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Teknolojik araçları **çok iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.42$) ile teknolojik araçları **orta** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 3.72$) arasında, teknolojik araçları **çok iyi** kullananların lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir. Teknolojik araçları **çok iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.42$) ile teknolojik araçları **iyi** kullananların puan ortalamaları ($\bar{X} = 4.08$) arasında, teknolojik araçları **çok iyi** kullananların lehine anlamlı fark çıktığı görülmektedir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarına ilişkin ortalama puanların incelenmesi sonucunda, öğretmenlerin yenilikçi öğretim davranışlarını sıklıkla uygulama eğiliminde oldukları tespit edilmiştir. Bu durum, sınıf öğretmenlerinin yeni yöntemlere, materyallere ve tekniklere açık olduklarını ve eğitim-öğrenme sürecinde yenilikçi pedagojik uygulamalara sıkça yer verdiklerini göstermektedir. Bu durum aynı zamanda öğretmenlerin kişisel yenilikçilikleri üzerine yapılan araştırmalara benzerlik göstermektedir.

Türkoğlu, Cansoy ve Parlar, (2017) tarafından yapılan bir çalışmada, öğretmenlerin ortalamanın üzerinde bir yenilikçilik ruhu sergiledikleri sonucuna ulaşılmışken, Kocasaraç (2018) ise öğretmenlerin kendilerini oldukça yenilikçi olarak değerlendirdiklerini belirtmiştir. Ayrıca, yenilikçi öğretim uygulamalarında en yüksek ortalama puanına sahip davranışların incelenmesi sonucunda, öğretmenlerin öğretim faaliyetlerini geliştirmek için diğer öğretmenlerle bilgi alışverişinde buldukları, yeni öğretim etkinliklerini düzenlemeye hazır oldukları ve bu konuda neler yapabileceklerini düşündükleri görülmektedir. Ayrıca, öğrenme-öğretme sürecini etkili kılmak için neler yapabileceklerini düşündüklerini ve eğitimle ilgili yenilikleri takip ettiklerini iddia etmişlerdir. Bu sonuç, 21. yüzyılda eğitimi anlamak için arzu edilen bir durumdur.

Keleşoğlu'nun (2017) ifade ettiği gibi, 21. yüzyıl eğitim anlayışında, öğretmenlerin sürekli değişen ve gelişen bilgi dünyasına uyum sağlayarak üretken olmaları ve öğretmen ve öğrencilerin gelişimine katkıda bulunmaları beklenmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin yenilikçi pedagojik anlayışa ve yenilikçi öğretim uygulamalarına açık olmaları ve bunları öğretim sürecine entegre etmeleri önerilmektedir. Bu şekilde okullarda öğretim, öğrencilerin bilgiyi depolama, hatırlama ve beklenmedik şekillerde kullanma yeteneklerini geliştirebilecekleri kavramsal yapılar etrafında düzenlenmelidir (Beers, 2011). Öğrenciler, bu becerileri ders içeriğini öğrenirken veya derinleştirirken başkalarıyla iş birliği yaparak kazanabilirler.

İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyet değişkenine göre yenilikçi öğretim uygulamaları kullanımına ilişkin görüşlerinin incelenmesi sonucunda, erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre istatistiksel olarak daha yüksek bir puan ortalamasına sahip olduğu görülmüştür. Ancak, bu farkın anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. Bu durum, cinsiyetin yenilikçi pedagoji üzerinde etkili bir faktör olmadığını göstermektedir. Benzer şekilde, öğretmen yenilikçiliği üzerine yapılan araştırmalar da bu bulguyu destekler niteliktedir (Abbak, 2018; Kaya, 2017; Kılıç,2015; Köroğlu, 2014; Özbek, 2014; Öztürk-Yılmaz, 2015; Kocasaraç, 2018; Yılmaz, 2018). Rawabdeh & Strong (2003) ise bilgi, beceri ve yaratıcılık gibi özelliklerin bireysel yeniliği etkilediğini vurgulamaktadır. Bu ifadelerden de anlaşılacağı üzere, inovasyon eğitimlerini destekleyen zihinsel ve içsel değişkenlerin gelişimi, yenilik üzerinde etkili olduğu görülmektedir. Dolayısıyla, bireylerin bu becerileri geliştirememesi durumunda yenilik yapmaları ve yenilikçi olmaları beklenemez. Bu nedenle, öğretmenlerin yenilikçi pedagojik uygulamaları kullanmalarında cinsiyet değişkeninin tek başına bir etkisi olmadığı düşünülmelidir.

Sınıf öğretmenlerinin yaş değişkenine göre yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumlarına ilişkin görüşleri incelendiğinde, 36 yaş ve üzeri öğretmenlerin diğer 36 yaş altı öğretmenlere göre daha yüksek bir puan ortalamasına sahip olduğu görülmüştür. Ancak, bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır. Bu durumda, yaşın yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanım durumları üzerinde etkili bir değişken olmadığı söylenebilir. Karataş (2014) tarafından yapılan bir araştırmada da 30 yaş ve altındaki öğretmenlerin daha yaşlı olanlara göre teknolojik pedagojik alan bilgilerini daha yeterli gördükleri sonucuna ulaşılmıştır.

Kıdem değişkenine göre sınıf öğretmenlerinin yenilikçi eğitim uygulamalarını kullanımına ilişkin görüşlerinin incelenmesi sonucunda, farklı kıdem grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. 6-10 ve 11-yukarısı yıl arasında kıdeme sahip öğretmenlerin, 1-5 yıl arasında çalışma kıdemine sahip olanlara göre daha yüksek bir puan ortalamasına sahip olduğu gözlenmiştir. Meslek kıdemine göre yapılan karşılaştırmada ise 6-10 ve 11-yukarısı yıl arasındaki öğretmenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Benzer şekilde, öğretmenlerin bireysel yenilik kapasitelerine ilişkin çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılabilir. 1-5, 6-10 ve 11-15 yıl arasındaki meslek deneyimine sahip öğretmenlerde çalışma süresi arttıkça yenilikçilik düzeyinde bir düşüş gözlenirken, 16-20 ve 21 yıl deneyime sahip öğretmenlerde ise ortalama puanların arttığı belirlenmiştir (Abbak, 2018; Kaya, 2017; Köroğlu, 2014; Özbek, 2014; Yılmaz, 2018).

Araştırmada, öğretmenlerin mezun oldukları fakültenin eğitim fakültesi olup olmamasına göre, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi eğitim uygulamalarını kullanım durumları arasında farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, farklı fakültelerden mezun olan öğretmenlerin, eğitim fakültesi mezunlarıyla benzer öz-yeterlik algılarına sahip olduklarını göstermektedir. Bu durum, mezun oldukları fakültenin ne olduğundan bağımsız olarak, tüm öğretmenlerin pedagojik eğitimler aldıkları ve ilgili sürekli eğitimlere katıldıkları düşüncesiyle açıklanabilir.

Sınıf öğretmenlerinin eğitim düzeyi değişkenine göre yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanma puan ortalamaları incelendiğinde, lisans derecesine sahip öğretmenlerin puan ortalamasının, yüksek lisans derecesine sahip öğretmenlerin puan ortalamasından daha düşük olduğu belirlenmiştir. Bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Günümüzde birçok gelişmiş ve gelişmekte olan ülke, yükseköğretimde bireyleri yenilikçi becerilerle donatmak için farkındalığı artırmaya çalışmaktadır (Öğretir-Özçelik, 2019). Ancak yükseköğretim kurumlarında, öğrencilere bu becerileri kazandırmaya yönelik çalışmalar istenilen düzeyde gerçekleştirilememiştir.

Sınıf öğretmenlerinin Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumlarına ilişkin görüşleri, okulun bulunduğu yerin sosyo-ekonomik durumu değişkenine göre incelenmiştir. Bu analiz sonucunda, orta ve yüksek sosyo-ekonomik düzeydeki okullarda çalışan öğretmenlerin, düşük sosyo-ekonomik düzeyde çalışan öğretmenlere kıyasla daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu gözlenmiştir. Bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (Ulaş & Ozan, 2010). Okulun ve ailenin sosyo-ekonomik desteği, öğretmenlerin ders işleyişi ve etkili olma durumunu artırabilen eğitim araçlarına ve teknolojilere daha kolay erişmelerini sağlayabilir.

Bu bağlamda, okulun bulunduğu çevrenin sosyo-ekonomik durumunun Yenilikçi Pedagoji Uygulamalarını Kullanım Durumları üzerinde etkili bir değişken olduğu söylenebilir. Ancak, literatürde, öğretmenlerin mesleki motivasyonu ve iş doyumunu ile istihdam durumu değişkeni arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalarda, sözleşmeli öğretmenlerin kadrolu çalışanlara göre daha düşük iş doyumunu ve motivasyona sahip oldukları gözlemlenmiştir (Ertürk & Keçecioglu, 2012; Karadeniz & Demir, 2010).

Yenilikçi öğretim uygulamalarının puan ortalamalarını öğretmenlerin çalıştıkları kadro türü değişkenine göre incelendiğinde, en yüksek puan ortalamasının sözleşmeli öğretmenlere, en düşük puan ortalamasının ise kadrolu öğretmenlere ait olduğu görülmektedir. Ancak, istatistiksel olarak puan ortalamaları arasında çalışılan kadro türüne bağlı olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu bulgular, yenilikçi pedagoji uygulamalarının puan ortalamalarının öğretmenlerin birlikte çalıştıkları kadro türüne göre etkili bir değişken olmadığını göstermektedir. Literatürde, öğretmenlerin birlikte çalıştıkları kadro tipinin yenilikçilik düzeylerine etkisini inceleyen herhangi bir çalışma bulunmamaktadır.

Benzer şekilde, sınıf öğretmenlerinin yenilikçi öğretim uygulamalarının puan ortalamalarını görev yapılan yer değişkenine göre incelendiğinde, merkez ve ilçelerde görev yapan öğretmenlerin en yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, kasaba ve köylerde görev yapan öğretmenlerin ise en düşük puan ortalamasına sahip olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, istatistiksel olarak puan ortalamaları arasında yenilikçi pedagoji uygulamaları ve görev yapılan yer arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Bu sonuçlar, öğretmenlerin çalıştıkları yerin yenilikçi pedagojik uygulama puan ortalamaları üzerinde etkili bir faktör olmadığını göstermektedir. Literatürde, öğretmenlerin işyerinin yenilikçilik düzeylerine etkisini inceleyen herhangi bir çalışma bulunmamaktadır.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi pedagojik uygulamaların kullanımına ilişkin görüşleri, pedagojik alanda eğitime yönelik kurslara katılma değişkenine göre incelenmiştir. Bu analiz sonucunda, mesleki kurslara katılan öğretmenlerin puan ortalamalarının katıldıkları kurs türüne bağlı olarak istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bu bulgu, kurslara katılma durumunun öğretmenlerin yenilikçi pedagojik uygulamaların kullanımının puan ortalamasında etkili bir faktör olmadığını göstermektedir. Bununla birlikte, öğretmenlerin teknolojiye uyum sağlayabilmeleri için açılan kurslara katılmalarının büyük önem taşıdığı ifade edilmektedir. Öğretmenlik mesleği, bilimsel kaynaklardan yararlanmayı, gelişmeyi ve ilerlemeyi gerektiren dinamik bir meslektir. Uygulamalı öğretimin kalitesi, öğrenci başarısı ve öğretmen başarısının önemli bir kısmı, öğretmenlerin mesleki gelişimine bağlıdır (Uştu, Taş, Sever, 2016). Bununla birlikte, Naifeld & Simon (2017), geleceğin öğretmenlerinin, yenilikçi öğretimin uygulamalı kurslarını takip etmelerine rağmen, öğretimde teknoloji kavramını ve entegrasyonunu anlamlandırmaya çalıştıklarını ve hatta bunu yüzeysel veya somut bir şekilde tanımlamaya çabaladıklarını belirtmektedir. Bu nedenle, öğretmenlerin mesleki performanslarını geliştirmek için katıldıkları mesleki kurslar aracılığıyla teorik veya uygulamalı bilgilere erişebilmeleri önemlidir ve bu durum, öğretmenlerin yenilikçi öğretim uygulamalarını desteklemektedir.

Sınıf öğretmenlerinin yenilikçi eğitim uygulamalarının kullanımına ilişkin teknolojik araçları kullanım düzeyi değişkenine göre ortalama puanlarına bakıldığında, teknolojiyi çok iyi kullanan öğretmenlerin, iyi, orta ve kötü kullanan öğretmenlere kıyasla daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu gözlenmiştir. Bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu sonucuna varılmıştır. Benzer bir çalışmada, Karaman ve Kurfalli (2008), öğretmenlerin temel teknoloji bilgi ve becerilerinin eksikliğinin, teknolojiyi kullanmamalarına yol açtığını belirtmektedir. Ayrıca, Çakmak (2010) da elde ettiği sonuçlarla benzer şekilde, okul öncesi öğretmenlerinin eğitim teknolojilerini kullanma durumlarının, kendilerini teknolojide yeterli hissetme değişkenine bağlı olarak anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Kendilerini yeterli gören öğretmenlerin, diğerlerine kıyasla daha yüksek puanlara sahip olduğu belirlenmiştir. Teknolojik araçları kullanmaya yatkın olan öğretmenlerin, eğitim ortamlarında teknolojik araç ve gereçleri eğitim amacıyla daha fazla kullanma eğiliminde olmaları beklenmektedir.

Araştırma sonuçlarına dayanarak aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

- Yenilikçi pedagojik yaklaşımı teşvik etmek amacıyla, uygun eğitim politikaları geliştirilmeli ve yenilikçi eğitim hedefleri belirlenmelidir.
- İlkokul düzeyinden başlayarak tüm eğitim kademelerinde, öğretim programlarında disiplinler arası bir perspektife sahip unsurlara yer verilmelidir, böylece öğretmenlere yenilikçi pedagoji uygulamalarını kullanma becerisi kazandırılabilir.
- Yenilikçi öğretim girişimlerini desteklemek için öğretmenlere yönelik platformlar oluşturulmalı ve başarılı olan öğretmenlerin bu alanlarda ödüllendirilmesi teşvik edilmelidir.
- Öğretmenlerin yenilikçi öğretim uygulamalarını birbirleriyle paylaşabilecekleri ve geri bildirim alabilecekleri programlar veya ortamlar oluşturulmalıdır. Bu sayede bilgi paylaşımı artırılabilir ve uygulamaların eleştirel değerlendirmesi konusunda farkındalık oluşturulabilir.

Bu öneriler, öğretmenlerin yenilikçi pedagoji uygulamalarını benimsemelerini ve kullanmalarını desteklemeyi amaçlamaktadır.

KAYNAKÇA

- Abbak, Y. (2018). Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Yeterlikleri İle Yenilikçilik Düzeylerinin İncelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
- Beers, S. (2011). 21st century skills: Preparing students for their future. Diakses Dari http://www.yinghuaacademy.org/wpcontent/uploads/2014/10/21st_century_skills.Pdf.
- Brown, P., & Lauder, H. (2006). Globalisation. knowledge and the myth of the magnet economy. *Globalisation. Societies and Education*, 4(1), 25-57.
- Çakmak Ö. Ç. (2010). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Aile Katılımı. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 10(1): 1-18.

- Devellis, F. (2014). Ölçek Geliştirme: Kuram ve Uygulama. (Çeviri editörü: Totan, T.). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Dewey, J. (2017). Okul ve toplum. (Çeviri Editörü: H. A. Başman). Ankara: Pegem Akademi.
- Dowrick, S. (2002). 'The contribution of innovation and education to economic growth'. paper presented to the Melbourne Institute Economic and Social Outlook Conference. April 4-5. 2002. Melbourne. <http://www1.ecom.unimelb.edu.au/iaesrwww/conf/top2002/pdf/files/DowrickSteve5A.pdf>. adresinden 06.10.2022 tarihinde ulaşılmıştır.
- Edwards, S., & Bone, J. (2012). Integrating Peer Assisted Learning and eLearning: Using Innovative Pedagogies to Support Learning and Teaching in Higher Education Settings. *Australian Journal of Teacher Education* 99(6), 365-72.
- Ertürk, E., & Keçecioglu, T. (2012). Çalışanların iş doyumları ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkiler: Öğretmenler üzerine örnek bir uygulama. *Ege Akademik Bakış*, 12(1), 39-52.
- Goatley, V. J., & Johnston, P. (2013). Innovation. research. and policy: Evolutions in classroom teaching. *Language Arts*, 91(2), 94-104.
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1982). Epistemological and methodological bases of naturalistic inquiry. *Ectj*, 30(4), 233-252.
- Hall, J. W. (1991). Access through innovation: new colleges for new students. New York: Macmillan Publishing.
- Karadeniz, Y., & Beşir Demir, S. (2010). Sözleşmeli Öğretmenlik Uygulamasının Değerlendirilmesi. *Ondokuz Mayıs University Journal of Education*, 29(2).
- Karaman, M. K., & Kurfalı, H. (2008). Sınıf öğretmenlerinin bilgi ve iletişim teknolojilerini öğretim amaçlı kullanım düzeyleri. *Journal of Theoretical Educational Science*, 1(2).
- Karasar, N. (2018). Bilimsel araştırma yöntemi (Otuz üçüncü basım). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Karataş, E. (2014). Eğitimde oyunlaştırma: araştırma eğilimleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(2), 315 – 333.

- Kaya, S. (2017). Biyoloji öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Dicle Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Diyarbakır.
- Keleşoğlu, S. (2017). Öğretmen eğitiminde yaratıcı düşünme ve inovasyon eğitim programının tasarımı, denenmesi ve değerlendirilmesi (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kılıç, H. (2015). İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri (Denizli İli Örneği). (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kocasaraç, H. (2018). Fen ve sosyal bilimler lisesi öğretmenlerinin yenilikçilik durumlarının değerlendirilmesi. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Köroğlu, A.Y. (2014). Okul öncesi öğretmenlerinin ve öğretmen adaylarının bilişim teknolojileri özyeterlik algıları. teknolojik araç gereç kullanım tutumları ve bireysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Lindfors, E., & Hilmola, A. (2016). Innovation learning in comprehensive education? *International Journal of Technology and Design Education*, 26(3), 373-389.
- Naifeld, E., & Simon, E. (2017). Teaching students' understanding of innovative pedagogy. *European Scientific Journal*, 13(10.19044).
- Öğretir-Özçelik, A.D. (2019). İnovasyon, yaratıcılık ve yenilenme. Eğitimde ve Endüstride 21. Yüzyıl Becerileri. (Editörler: Öğretir-Özçelik, A.E. & Tuğluk, M.N.). Ankara: Pegem Akademi.
- Özbek, A. (2014). Öğretmenlerin Yenilikçilik Düzeylerinin TPAB Yeterlikleri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Öztürk-Yılmaz, Z. (2015). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ve Bu Düzeylere Etki Eden Etmenlerin İncelenmesi. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

- Pallant, J. (2016). SPSS Kullanma Kılavuzu: SPSS ile Adım Adım Veri Analizi (Çevirenler: Sibel Balcı & Berat Ahi). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Rawabdeh, I., & Strong, B. (2003). Developing Technical Entrepreneurship in Less Developed Countries (A case study of Jordan). UK: Brigham University Press.
- Rogers, E.M. (1995). Diffusion of Innovations: Modifications of a Model for Telecommunications. In: Stoetzer, MW., Mahler, A. (eds) Die Diffusion von Innovationen in der Telekommunikation. Springer, Berlin, Heidelberg. https://doi.org/10.1007/978-3-642-79868-9_2
- Sönmez, V. (2015). Eğitim felsefesi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Stukalenko, N. M., Zhakhina, B. B., Kukubaeva, A. K., Smagulova, N. K., & Kazhibaeva, G. K. (2016). Studying innovation technologies in modern education. International Journal of Environmental and Science Education, 11(14), 6612-6617.
- Storen, L.A. (2016). Factors that promote innovativeness and being an innovative learner at work—results from PIAAC. European Journal of Education, 51(2), 176-192.
- Süer, S.ve Oral, B. (2021). Öğretmenler için yenilikçi pedagoji uygulamaları ölçeği: geçerlik ve güvenirlik çalışması. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(1): 132-147.
- Türkoglu, M. E., Cansoy, R., & Parlar, H. (2017). Examining Relationship between Teachers' Self-Efficacy and Job Satisfaction. Universal Journal of Educational Research, 5(5), 765-772.
- Ulaş, A. H., & Ozan, C. (2010). Sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojileri açısından yeterlilik düzeyi? Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 14(1), 63-84.
- Uştu, H., Mentiş Taş, A., & Sever, B. (2016). Öğretmenlerin mesleki gelişime yönelik algılarına ilişkin nitel bir araştırma. Elektronik Mesleki Gelişim ve Araştırma Dergisi, 1(1), 5-23.
- Whitehead, D. P. (2008). Thoughts on education and innovation. Childhood Education. 85(2). <https://search.proquest.com/docview/210390736/fulltextPDF/F5338C89A01C4F89PQ/1?accountid=15780> adresinden 06.10.2022 tarihinde edinilmiştir.

Yılmaz, H. (2018). İlkokul Öğretmenlerinin Bireysel Yenilikçilik ile Mesleki Mesleki Değerlerini Yansıtma Düzeyleri. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.